

LA REVISTA DELS ALUMNES DEL CREDA COMARQUES II

SUMARI

Pàg. 1

Editorial

Aaron Surra: El kiwi no és una fruita

Pàg. 2

Nerea Cabezas: Els dofins

Sergi López: Robòtica

Fan Yang: L'any nou xinès

Àlex Muñoz: Excursió a la granja

Pàg. 3

Noa Candal: M'he disfressat d'Aurora

Òscar García: El personatge preferit

Jean C. Fernández: El Rei Carnestoltes

Montse Molina: Carnestoltes

Pàg. 4

Aaron Gómez: La festa de Carnaval

Gerard Vegas: Una nit maleïda

Albert Rusiñol: Frozen

Pàg. 5

Ghita Rguigue: Aventura d'una sirena

Èric Muñoz: El llop

Pàg. 6

Ismael Rodríguez: Els quatre caçadors

Pàg. 7

Daniel Cortés: Mi implante coclear

Nerea Cabezas: Saceruela, un poble

Pàg. 8

Cèlia Martínez: Enric Carusso

Rimsha Asghar: Carta als audífons

Iago A. Couso: El pastís que tots volien

Pàg. 9

Joel Plaza: Sortida al circ Aart!

David Cano: Anime

Pàg. 10

Ainoa Camuña: Música rap y sordera

César D. Gagnay: Mi experiència con IC

Pàg. 11

Roban P. Singh: La llegenda de St Joan

Anwar Haoud: La vida t'espera

Oualid i Julia: El Torrent de les Bruixes

ESPAI GRUPS (pàgs 10 a 13)

Grup de la Jungfrau

Grup de mitjans i petits de St. Adrià.

Grup de Sta Coloma: La nena pobra.

Sing it! Grup de l'ESO

EDITORIAL

Ha estat un any intens i arribem a final de curs carregats d'experiències. Els nostres alumnes han escoltat, parlat, dibuixat i escrit moltíssim en aquests mesos i a les logopedes ens agrada reconèixer l'esforç i la il·lusió que posen en cadascuna de les coses que fan.

Com ve essent costum, el Revicreda suposa una petita mostra del treball realitzat pels nens i nenes que formen el CREDA, esperem que us agradi.

*L'equip de logopedes
CREDA Comarques II*

EL KIWI NO ÉS UNA FRUITA

Aquest any he descobert un nou animal. Té el nom igual que una fruita: és el kiwi.

Les femelles mesuren 40 centímetres i pesen uns 3 quilos. Els mascles pesen 2 quilos. Viuen entre 10 o 15 anys. Les seves plomes són de color vermell i marró. Així el kiwi pot amagar-se millor.

Els kiwis són tímids i nocturns. Oloren molt bé perquè bigotis que els ajuden a olorar. Com que sempre està a terra té unes ales gairebé invisibles i no pot volar. Viu a Nova Zelanda.

Què menja? El kiwi és un bon caçador perquè té les potes toves i un olfacte molt fi. Pot agafar coses petites com cucs i fruits caiguts de l'arbre.

Un kiwi petit

Un kiwi adult

Aaron Surra
3r PRI Escola Ítaca, Badalona

ELS DOFINS

Els dofins són animals marins que viuen a les aigües temperades de l'oceà Atlàntic i Pacífic.

Són animals que poden arribar a mesurar uns quatre metres i poden pesar 300 quilos. Viuen en grups. Es comuniquen mitjançant diferents xiulets.

Els dofins nadons s'alimenten de llet materna sota l'aigua. Després s'alimenten de peixos, calamars i marisc sostenint-ho amb les seves dents.

Nerea Cabezas
2n Primària, escola López Torrejón, Badalona

ROBÒTICA

La robòtica és una tècnica que aplica la informàtica en fer aparells per a substituir persones. Es realitzen treballs que s'usen en instal·lacions industrials.

A mi m'agrada molt i per això jo faig robots a la classe de robòtica en una extraescolar.

He fet molts robots amb els meus amics. Cocodrils, ocellets, una baldufa i un porter amb el programa lego-education.

Les extraescolars son el dijous a la una al col·legi sant Andreu de Natzaret que està a Badalona.

Esteu convidats a fer robots amb mi.

Sergi López
3r de Primària, CPRIC Sant Andreu
Badalona

L'ANY NOU XINÈS

Jo sóc en Fan i tinc 7 anys.
Sóc xinès i català.

Us explico una cosa sobre la Xina: la festa de l'any nou xinès.

L'any nou xinès es fa el primer divendres de gener. Hi ha un drac que balla pel carrer, les persones l'aguanten i caminen per la Xina.

Les famílies compren coses noves pels nens i per les nenes. Després es posen a dinar junts en un restaurant. Aquest any 2014 és l'any del cavall.

A mi m'agrada molt l'any nou xinès perquè és la festa més important de la Xina i Mongòlia.

Fan Yang
Escola Jungfrau, Badalona

EXCURSIÓ A LA GRANJA

L'Àlex ens ha fet aquest dibuix de la sortida a la granja!

Àlex Muñoz
1r Primària
Escola Jungfrau
Badalona

Carnestoltes, quinze voltes,
i Nadal a més a més,
tots els dies fossin festa
i la Quaresma mai vingues.

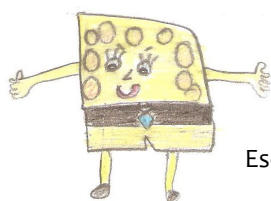

"M'he disfressat d'Aurora"
Noa Candal
P5, escola Balnes de Badalona

El meu personatge preferit
te el cos quadrat i de color groc
porta pantalons marrons i una corbata.
Viu baix del mar i la seva casa
és una plouja.
Es és i simpàtic perquè fa bromes
i en ric molt.
El seu amic és Patricia Estrella.

• Adivina qui és?

Oscar Garcia Molina

2n de Primària
Escola de les ciències de Badalona.

EL REI CARNESTOLTES

El Rei Carnestoltes porta botes i té una gorra de color blau al cap.

El Rei Carnestoltes és moreno, té els cabells negres, els ulls són grans i blaus.

Porta guants de colors a les mans perquè fa fred i els pantalons són de color marró.

La seva cara ens diu que està content perquè somriu. Jo penso que el Rei Carnestoltes està feliç perquè cada any seguim les seves ordres.

El Rei Carnestoltes és el Rei dels Pocasoltes!

FI.

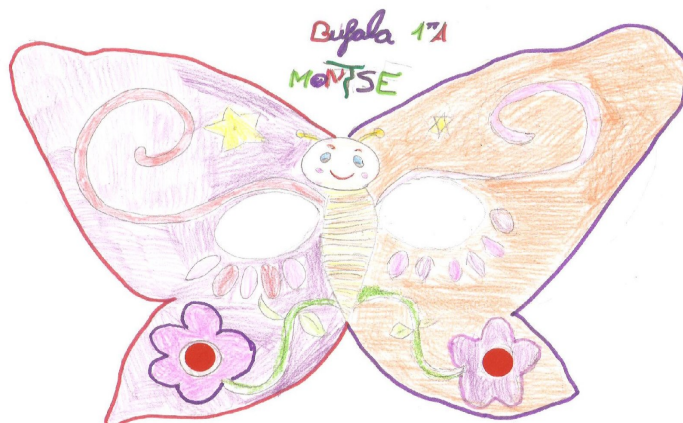

Jean Carlos Fernández
5è de Primària, escola Antoni Botey de Badalona

Avui les coques amb llard,
que es mengen a cremadent,
esvaloten el jovent
qui se'n pogués fer un gran fart!

"Carnestoltes"
Dibuix de Montse Molina
1r Primària, escola Bufalà de Badalona

CARNESTOLTES

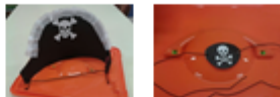
LA FESTA DE CARNAVAL

Per la festa del carnaval a la meua escola hem fet balls. Jo he ballat de John Travolta i m'he disfressat de pirata. Portava :

- Una per lluitar,
- Un per mirar.
- Un que feia: "pic, pic, pic".
- Un amb un negre

i una sivella molt brillant.

Els pirates tenen un i un

amb una calavera.

L'any que ve m'agradaria disfressar-me de John Travolta i posar-me el vestit pirata.

Aaron Gómez
2n de Primària, escola Baldori Reixac de Badalona

UNA NIT MALEÏDA

Havia una vegada dos amics joves. Tenien 10 i 11 anys. Els seus noms eren la Mariona i el Gerard. Una dia van fer un viatge a Sevilla i van decidir jugar a futbol.

La Mariona va xutar tan alt que la pilota semblava un coet i va caure a dintre del cementeri. Els amics van anar a buscar-la. Quan va passar una hora es va fer de nit i de sobte... PAM, PAM, PAM!!!

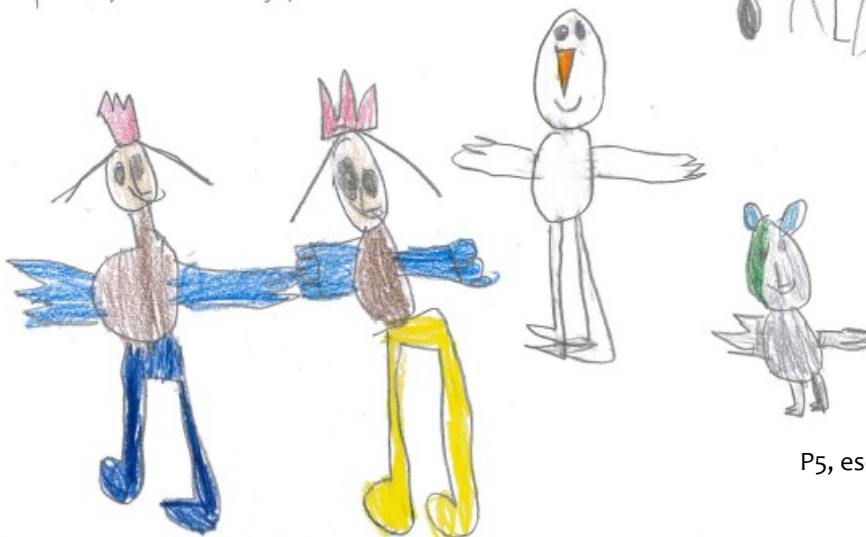
Va aparèixer un vampir i un ratpenat i els va mossegar al coll. La Mariona i el Gerard es van transformar en un vampir i en un ratpenat.

Però quan es feia de dia eren nens normals. Sols es transformaven els dies de lluna plena. El Gerard i la Mariona van decidir que seria un secret per a tota la vida i mai ho van dir a ningú.

Gerard Vegas
3r de Primària, escola Bufalà de Badalona

- EVIST LA PELI FROZEN
- MA AGRADAT MOLT
- E DIBUIXAR LAS PINSEAS NINOT DA NEU
- LA PEDRA

• ALBERT RUSIÑOL
5 ANYS

Albert Rusiñol
P5, escola Jungfrau de Badalona

AVENTURA D'UNA SIRENA

Hi havia una vegada una sirena que vivia al fons del mar MEDITERRANI. Es deia Laura, tenia 11 anys, era alta i prima. Tenia els cabells vermells i molt, molt llargs. La seva cara era ovalada i prima. Els ulls de color blau com el mar i grans. El nas i les orelles petites. La seva boca riallera. La Laura tenia una cua llarga blava i verd brillant.

La Laura era simpàtica i jugava a cuinada i amagar amb els seus amiguets i amiguetes pel mar.

Un dia sense adonar-se'n es van allunyar del lloc on sempre jugaven. En un moment donat no sabien on estaven.

- Oh! Ens hem perdut! - va dir la Laura.

- Hem de trobar el camí de tornada!

Va dir el dofí Pep.

- Sí, sí, abans que vingui el tauró i ens agafi. Neda ràpid, Pep! - va dir la Laura.

Van veure l'ombra d'un gran tauró que s'apropava.

El Pep i la Laura estaven morts de por. Nedaven, nedaven i nedaven tan ràpidament com podien. El Pep va veure una cova petita i van amagar-se dins.

El tauró els perseguia... anava tan de pressa que va xocar amb l'entrada de la cova. El tauró es va marejar i se'n va anar.

Quan van sortir de la cova, van veure una medusa, era la seva amiga Maria que els estava buscant.

Finalment, tots tres van tornar a casa seva.

El

Ghita Rguigue

4rt de Primària

Escola Salvat Papasseit

Sta. Coloma de Gramenet

EL LLOP

El llop es un mamífer carnívor.

El gos es un descendent del llop. Els gossos que més es semblen al llop són huskies, akita, el pastor alemany. Però races com el chihuahua o el bulldog no s'assemblen.

No s'assembla	Sí s'assembla
 	

Els llops poden fer viatges llargs perquè tenen unes cames llargues i fortes i poden córrer molts kilòmetres.

Els cadells tenen el pel fosc i els ulls blaus i neixen amb el pes de 0,5 kilogram. Neixen cecs, sords i depenen de la seva mare. Els cadells es fan cada vegada més independents i comencen a veure els voltants de la llodriguera que deixaran quan tinguin 5 setmanes.

Abans a Catalunya havia molts llops però havien senyors que els van matar perquè els llops es menjaven les gallines i altres animals de les granges. Els llops estan classificats com una espècie amenaçada.

A l'any 2014 un fotògraf ha trobat una lloba als Pirineus de Catalunya.

Éric Muñoz

6è de Primària, escola Jungfrau de Badalona

EL CONTE DELS QUATRE CAÇADORS

Hi havia una vegada un caçador, es deia Àlex i vivia en una

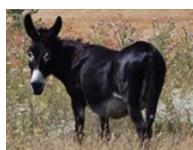

en un poble.

Al jardí de la casa hi havia un
pel poble.

L'Àlex tenia un

per anar a passejar

L'altre caçador es deia Adrián i vivia en un

a dalt de la muntanya.

Al jardí del castell hi havia moltes

de color rosa.

L'Adrián tenia un

per anar a passejar pel bosc.

Un dia, els dos caçadors van anar a caçar conills al bosc.

L'Àlex anava muntat en el seu ruc de color marró i l'Adrián en un cavall de color blanc. Corrien molt i van arribar fins la platja.

L'Àlex i l'Adrián van trobar un amic que era caçador que es deia Marcos.

En Marcos vivia en una

a la platja. Al jardí de la cabana hi havia molta

El Marcos tenia un

per anar a passejar per la platja.

Un altre dia els tres caçadors van anar junts a caçar conills i es van trobar un altre caçador que es deia Ismael.

L'Ismael vivia en un

en una ciutat. Al balcó del seu pis hi havia moltes

L'Ismael tenia un

i el passejava per la ciutat.

I un dia els quatre caçadors van anar junts
a caçar conills.

I vet aquí un gos,

i vet aquí un gat,

l'Ismael als companys

El conte va explicar!

Ismael Rodríguez

2n de Primària escola Pere de Tera

Badalona

MI IMPLANTE COCLEAR

En el hospital me pusieron una inyección

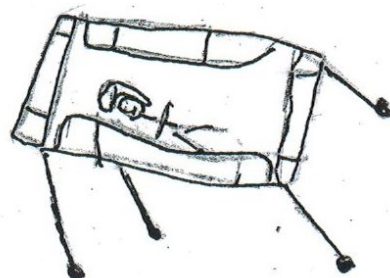
grande.

Daniel tenía mucho miedo.

Me pusieron la

y me durmiendo. Me pusieron en la camilla.

Después a comer de la macarrones i agua. Por la tarde comí un bocadillo

y zumo. Después salí a caminar.

Mañana día 25 iré hospital con mucha familia y con Gloria.

Primero Brandon, mi hermano entró en la sala. Después miré el número 389 entre en la sala y me ponen el aparato.

Ahora con el implante escucho muy bien.

Daniel Cortés Cortés
St. Adrià de Besòs

SACERUELA, UN POBLE.

El meu pare va néixer a Saceruela. Saceruela és un poble que està a Ciudad Real. El viatge des de Badalona dura vuit hores... bufff, que llarg!!!

Quan el meu pare era petit anava a l'escola i després quan sortia jugava a futbol. Li agradava fer cabanes amb branques d'arbres, anava a pescar i al riu.

Feien rutes amb les bicicletes per la muntanya amb els seus amics i s'aturaven a menjar pastanagues i faves de l'hort del pagès.

Nerea Cabezas

2n de Primària, escola López Torrejón de Badalona

EL PRIMER CANTANT FAMÓS DE LA HISTÒRIA

Es pot considerar a Enrico Caruso el primer cantant famós de la història. Enrico Caruso va néixer a Nàpols. La seva mare va tenir 21 fills i ell va ser el primer que va sobreviure. Als 10 anys va començar a treballar amb el seu pare de mecànic i a la nit anava a l'escola nocturna on va descobrir la seva habilitat de fer autocaricatures. Cantava des de petit al cor de l'església. També cantava a les festes i casaments.

Enrico Caruso va ser el primer cantant que va gravar la seva veu en un disc pla que es reproduïa en un gramòfon. Va ser teloner i va cantar la cançó "O sole mio" que vol dir "el meu sol".

Enrico Caruso va morir el dia 2 d'agost de 1921, als 48 anys.

Celia Martínez

4rt de Primària, escola Ítaca de Badalona

CARTA ALS AUDÍFONS

Estimats audífons,

Aquest any canviaré d'audífons i tinc moltes ganes de conèixer-vos.

M'agradaria que sigueu molt treballadors perquè el primer que faig quan m'aixeco és posar-me els audífons i no m'els trec fins que vaig al llit.

M'agradaria que sigueu molt simpàtics perquè passarem moltes hores junts.

També m'agradaria que tingueu súper poders i pugui escoltar el que diuen les persones des de molt lluny.

Fins aviat,

Rimsha Asghar

3r d'ESO institut Torrent de les Bruixes
Sta. Coloma de Gramenet

EL PASTÍS QUE TOTS VOLIEN

Hi havia una vegada un pastís que tenia forma de castell. Tenia un drac i arbres i cotxes i cavalls. I també tenia un castell petit. Era de xocolata. Cada dia es menjaven un tros la Juana i el Martí, la mama i el papa perquè els agradava molt. Però un dia es van barallar perquè només quedava un tros de pastís! I el nen el va agafar primer i, al final, se'l va menjar.

Iago Andreu Couso

2n de Primària, escola Salesians de Badalona.

SORTIDA AL CIRC AAART!

Al primer trimestre els alumnes i les alumnes del CREDA vam anar al circ AAART de l'Ateneu Popular de 9 Barris a Barcelona. Sabíeu que allà es un lloc molt especial? Perquè hi han actuat molts artistes del món del circ i del teatre. El circ AAART és un espectacle en el que, al contrari del circ convencional, en el qual surten lleons, elefants entre altres animals, només hi ha actors que fan activitats acrobàtiques.

L'espectacle AAART tracta de quatre protagonistes, tres homes i una noia, perduts en un museu. Tenen un plànol però està mig trencat i per això es perden en el museu. Hi havia trossos de tela enormes penjats que representaven els diferents passadissos del museu. El Nacho, un dels acròbates, s'enamora de la Irene. A partir d'aquí en cada un dels passadissos els actors ens ensenyen les seves meravelloses habilitats mentre es miren les obres d'art.

La Irene pujava una corda en la que s'enrotllava i es penjava cap per avall imitant un quadre que hi havia al museu. El Nacho feia equilibris sobre cubs que constituïen una torre, imitant una escultura. El Sergio girava i es bellugava a gran velocitat dins d'un gran cercol, recordant al dibuix que va fer Leonardo Da Vinci que explicava l'anatomia humana. El Jonathan i el Carlos feien alguna cosa semblant al ballet. És a dir, feien moltes acrobàcies com pujar l'un a sobre de l'altre, entre moltes més coses. Al final, apareix una pantalla en la que surt gravat en vídeo el recorregut que fan els protagonistes en el museu amb les obres d'art.

A mi em va encantar anar-hi per les espectaculars habilitats i ho recomanaria a nens petits perquè els actors no parlen i es tot molt visual. ANIMEU-VOS!

Joel Plaza

ANIME

Los animes son dibujos japoneses. Antiguamente los animes se dibujaban a mano, pero ahora lo hacen con el ordenador. Los primeros Anime fueron creados por la compañía *Tennenshoku Katsudo Shashin*, a principio del siglo XX.

Los Animes son para todas las edades: desde los niños, adolescentes hasta los adultos. También son para todo tipo de sociedad como empleados, amas de casa, estudiantes etc.

Que diferencias hay entre el Anime y el manga? La diferencia es que el Anime es el dibujo y el manga es la historia escrita i dibujada en comic. Para hacer el Anime digital (las series de televisión por el ordenador) sacan las historias del manga. También hacen videojuegos.

Se ven por todo el mundo, pero donde se ve más anime es en el Japón.

Hay todo tipo de temas: acción, comedia, terror.... A mi me gustan mucho de comedia y de aventuras

Los animes son diferentes a la vida real : el tamaño de los ojos, finas narices y bocas, su muy particular cabello...

Hay una clasificación de los animes más vistos en todo el mundo. Los animes más famosos son: Bola de Drac, One Piece, Naruto i Fairy Trei

A mi siempre me han gustado la series (de carne y hueso, y de dibujos). Es un hobby para mi, me siento bien i me gustan mucho. Mi Anime preferido es Fairy trail. Es un mundo en el que unas 50 personas tienen poderes. Los personajes están en un gremio que ayudan a la gente. Pero también hay los gremios oscuros. Os animo que miréis estos anime!!

David Cano

4rt d'ESO, institut B. VII de Badalona

MÚSICA RAP Y SORDERA

En el segundo trimestre hice un trabajo sobre la música rap y la sordera en el instituto. Escogí este tema porque me gusta este tipo de música y pienso que es muy rítmica y adecuada para algunas personas con pérdida auditiva. A continuación, explicaré qué es la música rap y que relación tiene con la sordera.

En primer lugar, tengo que decir que dentro de la cultura hip hop encontramos la música rap. El rap es un tipo de música rítmica de rimas y juegos de palabras que apareció en el siglo XX entre la comunidad afroamericana de los Estados Unidos. Tiene un fondo musical rítmico conocido con la voz inglesa "beat". Los intérpretes de rap son los MC "maestros de ceremonias". También se utiliza la palabra inglesa flow "flujo" para referirse a los ritmos creados por palabras y sílabas por encima del beat. Hay muchos tipos de flow que son diferentes para cada persona, acento o lugar de residencia. Muchas veces, el flow determina la soltura o nerviosismo que puede tener el MC (sobre todo en las batallas de gallos) durante el rapeo. Se consideran a veces parte del flow la altura, el timbre y el volumen.

En segundo lugar, yo creo que existe una relación entre la música rap y la sordera. A lo largo de la historia ha habido algunos artistas que han perdido el sentido de la audición y que han sido capaces de hacer o crear música. Por ejemplo: Beethoven.

También ha habido percusionistas que han tenido éxito a pesar de su sordera. En general, las personas entran en el mundo de la música a través de la audición y de las vibraciones. Por este motivo, la música rítmica como la música rap nos gusta tanto a las personas con pérdida auditiva. El ritmo corporal se desarrolla a través de la audición y es fundamental para el desarrollo de la vida emocional, de la creatividad y de la sensibilidad.

En conclusión, las características de la música rap que ya he explicado antes (flow, beat) consideran muy importante el ritmo, la altura, el timbre y el volumen. Por este motivo, también he escogido este vídeo porque se puede ver que hay personas con graves pérdidas auditivas que también pueden percibir la música rap e incluso entender la letra de la canción a partir de la lengua de signos. A continuación, os paso el link del vídeo del cantante RAPSODA interpretando la canción: "Escuchar para ver, ver para entender" del disco de LA SOMBRA DE LA VERDAD.

<http://www.youtube.com/watch?v=olSi-nsUXCY>

MI EXPERIENCIA CON IMPLANTE COCLEAR

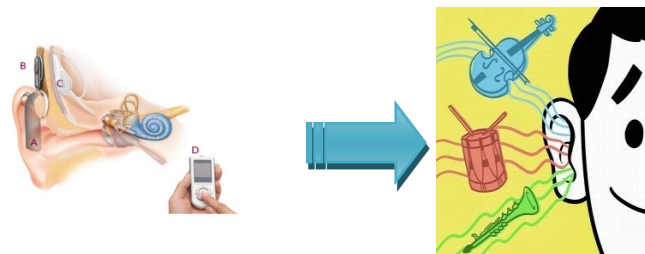
Me llamo César David y tengo 18 años. Estudio 1º de Ciclo Formativo de Grado Medio de carrocería en el Instituto Pompeu Fabra de Badalona.

Nací con una pérdida auditiva neurosensorial profunda. Me gustaría explicar mi experiencia personal sobre cómo se escucha con un implante coclear.

El implante proporciona sonido imitando la audición natural y está diseñado para ofrecer el mejor rendimiento auditivo posible a las personas con hipoacusia de moderada a profunda. Los médicos me implantaron cuando tenía 8 años. Me pusieron un modelo de implante con petaca, que significa que lleva una mochila pequeña atrás en la espalda.

Cuando me hablaba alguien yo escuchaba bastante pero muy lentamente. A veces también tenía dificultad para entender. Además este modelo de implante era muy incómodo porque me molestaba siempre cuando andaba, jugaba, hacía deportes, etc... Y también era necesario tener mucho cuidado para no romperlo porque la reparación es muy cara.

A los 15 años me cambiaron el modelo de implante. Desde entonces hasta ahora llevo el modelo nuevo Nucleus 5. Este modelo de implante tiene más ventajas que el primero. Ahora escucho mejor y más rápidamente cuando alguien habla y también puedo escuchar mejor la voz y la música.

La música que más me gustaba cuando tenía el primer implante era rap o reggaeton y me encantaban los cantantes: Arcangel, Coscuellala, Flow-negen....

Mis intereses por la música cambiaron hace tres años cuando fui con mi primo al cine a ver la película Project x y allí escuché por primera vez otro tipo de música que se llama DJ. La música DJ es un tipo de música electrónica que se oye mucho ahora en las discotecas. Es una mezcla de ritmos y también de diferentes voces de cantantes.

Ahora he descubierto que prefiero la música dj(disco jockey) porque cuando escucho con los altavoces los sonidos, empieza n muy suaves y luego de repente suenan más fuertes y siento en la cabeza y en el cuerpo una sensación muy alegre. Uno de los discos que más me gustan és: Hardwell Specman y project x (<https://www.youtube.com/watch?v=36zkP6HSLZw>)

Me gustaría experimentar haciendo discos Jockey y hacer mi propia música.

LA LLEGENDA DE SANT JOAN

Hi havia una vegada un poble que es deia *Els Infants* on hi vivia una princesa amb la seva família. En aquest lloc sempre hi havien nens i nenes jugant pels carrers.

Però una primavera, de sobte, els nens i les nenes van desaparèixer. La gent estava molt trista. Tothom estava molt preocupat perquè la gent es feia gran i no hi haurien homes i dones per treballar en un futur. No es podrien construir cases perquè no hi haurien fusters ni paletes, no es podrien curar els malalts perquè no hi haurien metges, no es podria apagar els incendis perquè no hi haurien bombers... La princesa estava molt amoïnada perquè no sabia com solucionar aquest problema. Un dia un home estranger va anar al castell per parlar amb la princesa. L'home es deia Joan i era molt alt amb els cabells llargs i grisos. No era ni gras ni prim era normal. Llavors en Joan va dir:

- Princesa, jo sé quina és la solució, jo sé com fer tornar els nens i les nenes a les seves famílies al poble.

-Quina és? (va preguntar molt interessada)

-Jo tinc uns poders . Quan toco una cançó amb la meua guitarra màgica els infants sortiran dels llocs on estan amagats i em seguiran.

La princesa va demanar la seva ajuda però a canvi el Joan volia 100 monedes d'or. Llavors la princesa va estar d'acord.

Després de conversar, el Joan va anar cap el carrer i va tocar la cançó amb la seva guitarra màgica i va pujar cap a la muntanya. Quan va arribar a la muntanya tocant una cançó amb la seva guitarra màgica, va escoltar un soroll que venia d'una cova. Eren els nens i les nenes del poble que cridaven i estaven atrapats. El Joan va començar a tocar la seva guitarra màgica i els infants quan van sentir la seva música el van seguir contents i feliços mentre cantaven i ballaven. Quan van arribar al poble, els pares estaven emocionats i van abraçar els seus fills plorant d'alegria.

La princesa va complir la seva promesa i li va donar la recompensa molt agraïda al guitarrista. Al final d'aquesta historia, la princesa i la gent del poble van decidir canviar el nom del poble en honor al salvador dels seus infants. A partir d'aquest moment el poble es va dir: "Sant Joan dels Infants" per recordar aquesta llegenda.

Roban Preet Singh
3r d'ESO, institut La Pineda de Badalona

LA VIDA T'ESPERA

*Un dia a la nit estava plorant
i no volia pensar
que allò m'estava esperant
el que tenia que somiar.
Quin gran dolor
sentia dins del meu cor!
Per què ets tan bella?
que sembles una estrella.
Tu ets la Lluna i jo el Sol
fins que tindrem un gran amor.
Això es un secret i un pressentiment,
que sempre estàs en el meu pensament.
Els teus ulls tenen una bonica mirada
i amb el teu somriure el meu cor batejava.
Vull que em facis una abraçada
mentre que junts fem una ballada.
Vull arribar amb tu al cel blau
però res no em complau.
Si em poguessis donar un temps
doncs el meu cor ja ho tens.
Perquè tu i jo podríem tenir sort
I acabar junts fins a la mort.
La vida al món t'espera!*

Anwar Haoud
3r d'ESO, institut La Pineda de Badalona

EL TORRENT DE LES BRUIXES

La llegenda explica que fa molt de temps, el dia de Sant Joan unes bruixes es van reunir per invocar el dimoni a una muntanya propera a Santa Coloma. Quan va aparèixer el dimoni els va dir que els donaria més poders, però a canvi, havien de robar totes les ànimes dels nens de la vila.

Aquella mateixa nit van anar cap al poble i van estar buscant a tots els nens, però no els trobaven. Aleshores van decidir robar les ànimes de tota la gent gran i els avis. Però quant més velles eren les ànimes que robaven, més velles es tornaven les bruixes. Aleshores van tornar els nens que havien fugit, van agafar torxes i pals i es van posar a perseguir les bruixes. I elles, espantades, van fugir cap a la muntanya. De sobte, les bruixes van arribar a un penya-segat de 20 metres d'alçada. Els nens les perseguien i les bruixes, de la por, no es van adonar i van caure. D'aquesta manera les ànimes de la gent es van alliberar i van tornar al poble. Els nens van tornar amb els seus pares i els van explicar la història. Llavors van decidir anomenar aquell lloc el "Torrent de les Bruixes".

Oualid Ramdani i Julia Hernández
2n d'ESO, Torrent de les Bruixes
Santa Coloma de Gramenet

ESPAI GRUPS

Al Creda organitzem diferents grups de llenguatge on els nens aprenen molt més que paraules. Aquí teniu una breu representació dels grups que han funcionat al llarg del curs.

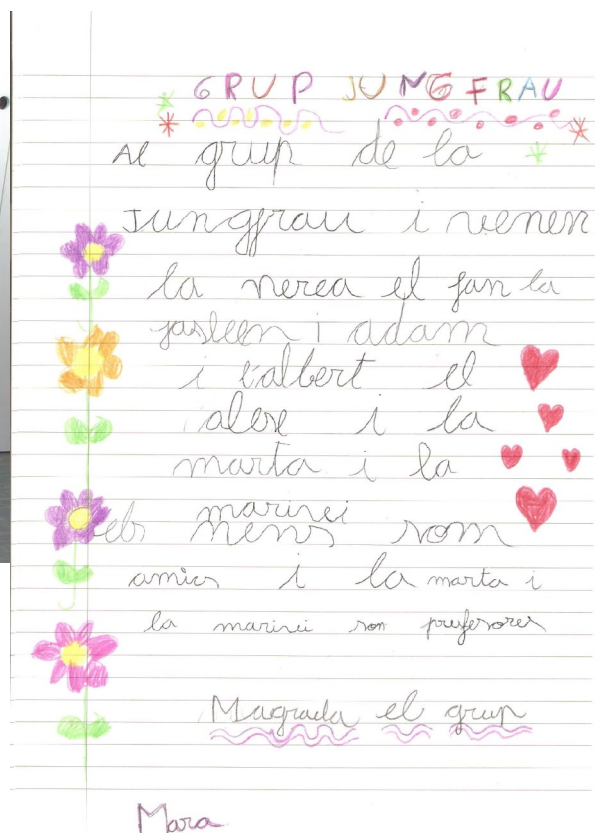
GRUP DE LA JUNGFRAU

La Mara ens presenta el grup de Badalona.
GRUP JUNGFRAU

Al grup de la Jungfrau hi venen la Nerea, el Fan, la Jasleen, l'Adam i l'Albert, el Àlex i la Marta i la Mariví. Els nens som amics i la Marta i la Mariví són professores.
M'agrada el grup.

Mara Martínez

GRUP DE MITJANS DE SANT ADRIÀ

A Sant Adrià nens i nenes de diferents escoles s'han trobat una tarda a la setmana per jugar i aprendre contes.

Aquí els teniu, d'esquerra a dreta i de dalt a baix són:

La Glòria (logopeda), el Heilel, la Yasmina, la Laia, l'Anna, l'Arseni i la Mar (logopeda)

A baix asseguts al davant hi ha: la Nerea, el Tom i l'Abdul.

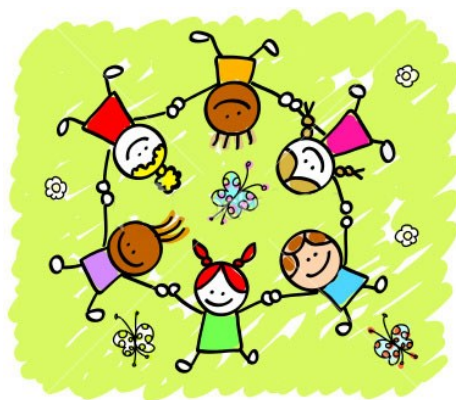

GRUP DE PETITS DE SANT ADRIÀ

L'altre grup de nens que s'ha trobat a Sant Adrià l'han format:
La Glòria (logopeda), la Paula, la Jan-nat, l'Ariadna, la Carmen, el Pere i la Mar.

Què guapos estan!

GRUP DE SANTA COLOMA

A Sta. Coloma els nens del grup han fet un munt de coses! Aquí els veieu representant la història de "La nena pobre" que ells mateixos van inventar.

D'esquerra a dreta teniu el Sergi, la Laia, la Cèlia, la Guita, la Judith, la Conchi i el Miguel Àngel.
I la Carme i l'Azu, que són les logopedes que han portat el grup.

LA NENA POBRA

Fa molts anys en una ciutat molt gran dels Estats Units, que es diu Nova York, al barri de Manhathan, hi vivia una nena pobra que es deia Hanna.

Hanna té vuit anys, és alta i prima, té la cara ovalada amb uns grans ulls castanys del color de la mel i el cabell ros i llarg com les princeses dels contes. També és una nena alegre, simpàtica i molt intel·ligent.

Quant era petita, els seus pares la van portar al metge perquè no hi sentia gaire bé i li van posar audiòfons. Els pares de la Hanna es van gastar tots els seus estalvis en els audiòfons de la seva filla.

Poc temps després van tenir la mala sort que el pare és va quedar sense feina. Els seus pares estaven molt preocupats i tristos perquè només els hi quedava 1 dòlar. La Hanna no deixava de pensar com els podria ajudar.

Un dia quan tornava de l'escola i passava pel Central Park va veure una cosa molt estranya. Darrera d'uns arbres va veure una cua que semblava d'un cavall. Hanna es va apropar molt a poc a poc i...sí, era un cavall preciós de color negre amb una taca marró en cada orella! Quan va tornar a mirar ja no hi era, el cavall havia desaparegut!

Aquella nit quan estava dormint va sentir un estrany **soroll** que la va despertar. Llavors va veure el cavall del Central Park, però aquesta vegada no estava sol, hi havia una persona al seu costat,

- Hola Hanna, no t'espantis! Sóc una fada. He vingut a ajudar-te. Et concedeixo un desig.

La Hanna va començar a pensar que podria demanar a la fada. Podia demanar totes les joguines i llaminadures del món, però no ho va fer...

Al dia següent el seu pare va rebre una trucada del director de l'hotel on treballava abans per dir-li que feien un nou hotel i volien que ell fos el porter. El seu pare va penjar el telèfon i es va posar a plorar d'alegria. La Hanna va sortir de l'habitació i li va preguntar al seu pare que li passava. Ell li va explicar que ja tenia feina!

La nena va entendre en aquell moment que no era un somni, el seu desig s'havia complert.

Nens i nenes del grup de Sta. Coloma de Gramenet

Aquest curs els alumnes de l'ESO hem fet un mini taller d'anglès. Vàrem treballar la cançó "Happy" de Pharrell Williams i "Rather be" de Clean Bandit. Va ser súper cool!

SING IT !

To be continued...
(fotos) Julia, Mariam, Oualid i Zainab.

SORTIDA A L'ESCOLA DE LA NATURA DE BADALONA

Ens acomiadem amb unes fotos de la sortida a l'escola de natura de Badalona del passat 17 de juny. Un cop allà els alumnes petits i mitjans van gaudir d'un taller sobre papallones, mentre que els alumnes de l'ESO en van fer un de colònies. Esperem que tots ho passéssiu bé !!

BON ESTIU!!

Ens veiem a la tornada

Noemí Aliacar
Editora Revicreda 2013-14

